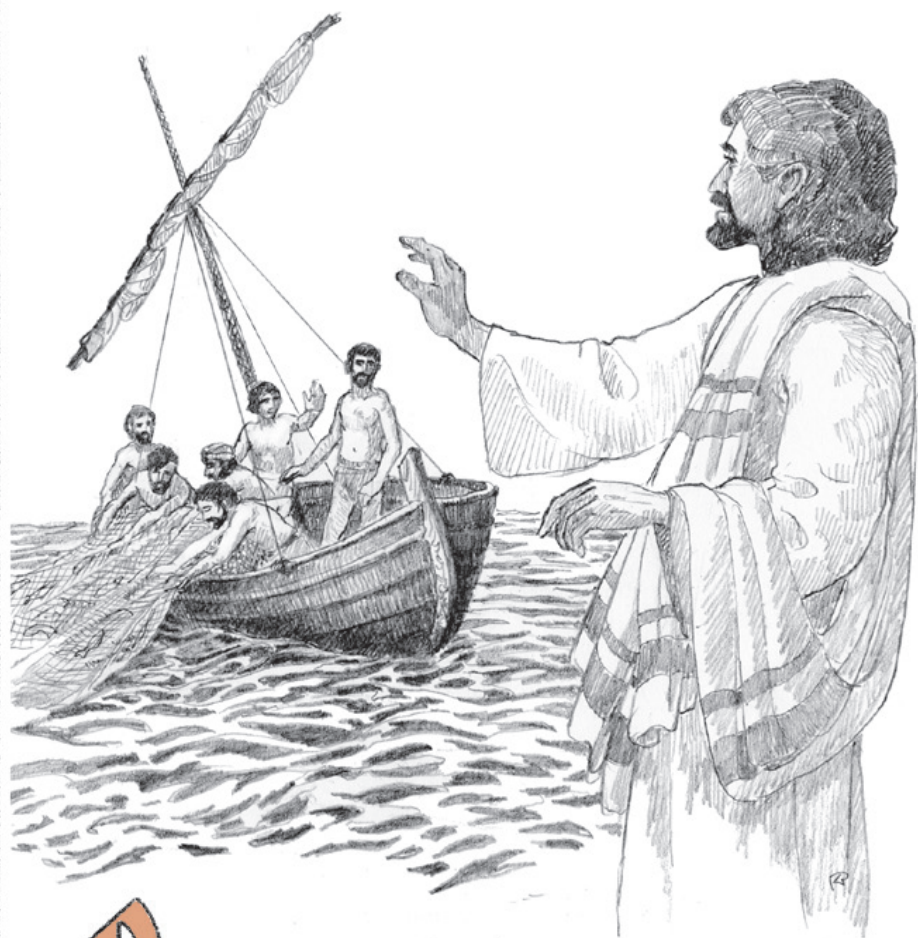

Luterilainen

NUMERO 5 2020 • 1926 – 2020 • 95. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

Sinä koston Jumala, Herra, ilmesty kirkkaudessa.

Kuinka Daavid voi rukoilla Jumalaa kostamaan, vaikka Kristus opettaa meitä siunaamaan niitä, jotka meitä kiroavat? Onhan rakkauden kanssa ristiriidassa koston pyytäminen niille, joille päinvastoin pitäisi toivoa ja tehdä kaikkea hyvää. Me vastaamme: Usko ja rakkaus ovat kaksi eri asiaa; usko ei siedä mitään, rakkaus sietää kaikki; usko kiroilee vastustajaa, rakkaus siunaa; usko etsii kosta ja rangaistusta, rakkaus armahtamista ja anteeksiantamista. Kun siis on kysymys uskosta ja Jumalan sanasta, ei enää tule kysymykseen kärsivällisyys, vaan kiivailu, vihastuminen ja nuhteleva. Näin profeetatkin tekivät: uskoon kuuluvissa asioissa he eivät osoittaneet

kärsivällisyyttä eikä armoa. On siis opittava erottamaan Jumala ja ihminen, henkilö ja asia. Kun esimerkiksi jumalattomat vainoavat evankeliumia, se koskee silloin Jumalaa ja hänen sanaansa; silloin me emme saa heitä siunata emmekä heille menestystä toivottaa. Muutoinhan kukaan ei voisi väärää oppia vastustaa, mikä ei voi nuhtelematta tapahtua. Se näet, joka harhaoppia vastaan saamaa, toivoo ja tekee minkä voi, saadakseen sen hävitetyksi. Sitä sanotaan uskossa kiroamiseksi. Ennen kuin usko näet antaa Jumalan sanan hukkua ja väärän opin pysyä, soisi se kaikkien luotujen hukkuvan, sillä väärän opin kautta kadotetaan itse Jumala.

Martti Luther

Mannaa Jumalan lapsille s.163

N:o 5 2020

Mitkä ovat Kristuksen kirkon tuntomerkit?

Vaikka Kristuksen kirkko on olemuksensa puolesta ihmissilmälle näkymätön, sillä on kuitenkin tuntomerkkinsä, joiden perusteella se voidaan löytää ja joiden perusteella siihen voidaan uskollisesti pitäytyä. Nämä tuntumerkit ovat Jumalan sanan oikea opetus ja Kristuksen asetuksen mukaan jaetut sakramentit.

"Sillä niin kuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaa, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös sanani, joka suustani lähtee. Se ei palaa tyhjänä luokseni, vaan tekee sen, mikä on minulle otollista, ja saa menestymään sen, mitä varten sen lähetin." (Jes. 55:10-11)

"Jos te pysytte minun sanassani, te olette totisesti minun opetuslapsiani, ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi." (Joh.8:31-32)

"Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua. Minä annan heille iankaikkisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni." (Joh.10: 27-28)

"Siemen on Jumalan sana." (Luuk. 8:11)

Mikä vaikutus kirkon tuntomerkeillä on sen olemassaoloon ja elämään?

Kirkon olemassaoloa ja elämää ei voi erottaa sen tuntomerkeistä. Siellä, missä kirkon tuntumerkit tyystin lakkaavat, siellä lakkaa kirkkokin olemasta.

Siellä, missä sallitaan kylvää muutakin kuin puhdasta Jumalan sanaa, saa vihollinen tehdä rauhassa kylvötyötään ja uskovat ovat sellaisen kirkon julistuksen tähden alituissa vaaroissa.

Siellä missä kirkon tuntumerkit ovat puhtaat, uskovat saavat Hyvän Paimenen tarkoittaman paimenhoidon. Siellä heillä on oikea hengellinen koti.

"Koska olet pitänyt kärsivällisyyteni sanan, minäkin otan vaarin sinusta ja varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koetelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä. Katso, tulen pian. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi." (Ilm.3:10-11)

"Vähäinen hapate hapattaa koko taikanan." (Gal. 5:9)

Kristinopin kysymykset 227 ja 228.

Luther ja evankeliumi

2. Evankeliumi on yksi

2395. On vahva tottumus lu-
etella evankeliumit ja nimittää
ne kirjojen mukaan ja sanoa: On
neljä evankeliumia. Siitä on ollut
seurauksena, ettei tiedetä mitään
siitä, mitä Paavali ja Pietari kir-
jeissään sanovat ja niin pidetään
heidän opetustaan lisäyksenä evan-
keliumien oppiin, kuten Hierony-
moksen Prologus sanoo. Siitä on
seurannut vielä pahempi tottumus
pitää evankeliumeja ja kirjeitä la-
kikirjoina, joista tulee oppia, mitä
meidän pitää tehdä, ja Kristuksen
teot kuvataan meille pelkkinä esi-
merkkeinä. Keillä nyt nämä kaksi
erehdyistä pysyvät sydämessä, he
eivät voi lukea evankeliumia ei-
vättä kirjeitä hyödykseen eivätkä
kristillisesti ja he pysyvät pelk-
kinä pakanoina niin kuin ennen.
Niinpä tulee tietää, että on vain
yksi evankeliumi, mutta monien
apostolien kirjoittama. Paavalin
ja Pietarin jokainen kirje ja lisäk-
si Luukkaan Apostolienteot ovat
yksi evankeliumi, vaikka ne eivät
kerro kaikkia Kristuksen tekoja ja
sanoja, vaan toinen käsittelee niitä
lyhyemmässä ja vähemmässä mää-
rässä kuin toinen. Myöskään noista

neljästä suuresta evankeliumista ei
ole yhtään, joka käsittäisi kaikki
Kristuksen sanat ja teot, eikä ole
tarpeenkaan. Evankeliumin ei tule
olla mitään muuta kuin puhetta
ja kertomusta Kristuksesta. Sillä
samoin ihmisten keskuudessa ta-
pahtuu, että kirjoitetaan kirja ku-
ninkaasta tai ruhtinaasta, mitä hän
on tehnyt, puhunut ja kärsinyt elin-
aikanaan, mikä voidaan kuvata eri
tavoin, toisesta pidemmältä, toises-
ta lyhyesti. Evankeliumi ei ole siis
muuta kuin kertomus ja aikakirja
Kristuksesta, kuka hän on, mitä hän
on tehnyt, puhunut ja kärsinyt, jon-
ka joku on kuvannut lyhyesti, toi-
nen pitkästi, toinen muulla tavoin,
toinen niin. Lyhimmällä tavalla
kerrottuna evankeliumi on puhetta
Kristuksesta, että hän on Jumalan
Poika, joka meidän tähtemme on
tullut ihmiseksi, kuollut ja noussut
kuolleista ja asetettu kaiken valti-
aaksi. Paavali jättää syrjään paljon
asioita kirjeissään eikä esitä hänen
ihmeitään ja vaellustaan, joita ku-
vataan neljässä evankeliumissa.
Hän käsittelee kuitenkin riittävästi
ja runsaasti koko täyttä evankeliu-
mia, kuten se on selvästi ja hienosti

havaittavissa Roomalaiskirjeen tervehdyksestä. Siinä hän sanoo, mikä evankeliumi on. Hän lausuu: "Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu Jumalan evankeliumia varten", jne. Tästä havaitset, että evankeliumi on kertomus Kristuksesta, Jumalan ja Daavidin Pojasta, kuollut ja ylösnoussut ja asetettu kaiken Herraksi. Tämä on evankeliumin summa summarum, sen sisälllys lyhyesti lausuttuna. Koska nyt ei ole muuta kuin yksi Kristus, niin ei ole eikä voi olla muuta kuin yksi evankeliumi. Koska Paavali ja Pietari eivät opeta muuta kuin Kristusta edellä sanotulla tavalla, niin heidän kirjeensä eivät ole muuta kuin evankeliumia. Profeetatkin ovat julistaneet evankeliumia ja puhuneet Kristuksesta, kuten Paavali ilmoittaa. Jokainen tietää, ettei heidän oppinsa, milloin he puhuvat Kristuksesta, ole muuta kuin tosi, puhdas, oikea evankeliumi, tuo sama, jos sen olisi kertonut Luukas tai Matteus. Kun Jesaja sanoo kirjansa 53. luvussa, kuinka Kristus on kuoleva meidän edestämme ja kantava meidän syntimme, hän

kirjoitti puhdasta evankeliumia. Ja minä sanon tosiaan, että joka ei tätä evankeliumin tapaa käsitä, ei voi koskaan tulla evankeliumin valaisemaksi Raamatusta eikä saada oikeaa perustusta. Toiseksi, sinä teet Kristuksesta Mooseksen, ettei hän tekisi mitään muuta kuin opettaisi ja antaisi esimerkkejä, kuinka toiset pyhät toimivat, ikään kuin evankeliumi olisi oppi- ja lakikirja. Sen vuoksi sinun tulee käsittää kahdella tavalla Kristus, hänen sanansa, työnsä ja kärsimyksensä. Ensiksikin esimerkkinä, jota sinun tulee seurata, ja tehdä, kuten Pietari käskää kirjeensä 2. luvussa: Kristus meidän tähtemme kärsineenä on jättänyt meille esikuvan (1 Piet. 2:21). Kristus, kuten huomaat, ruokoilee, paastoa, auttaa ihmisiä ja osoittaa rakkautta. Mutta tämä on vähäisintä evankeliumissa, jonka nojalla sitä ei vielä voi sanoa evankeliumiksi. Sillä siinä Kristus ei ole sinulle hyödyllisempi kuin kukaan muukaan pyhä. Hänen elämänsä pysyy hänellä eikä vielä sinua auta. Lyhyesti sanoen, tämä tapa ei tee kristittyä. Se tekee vain tekopyhiä. Asian tulee tulla sinulle paljon

tärkeämmäksi. Niinpä kauan aikaa on ollut saarnattava tätä kaikkein parasta tapaa, vaikkakin harvinaista tapaa. Evankeliumin pääkohta ja perustus on, että ennen kuin käsität hänet esikuvaksi, otat hänet vastaan ja ymmärrät hänet lahjaksi, jonka Jumala on sinulle antanut ja joka on omasi. Kun siis havaitset ja kuulet hänen jotakin tekevän ja kärsivän, älä lainkaan epäile, että Kristus itse sellaisella tekemisellään ja kärsimisellään on sinun, johon voit luottaa yhtä paljon, kuin jos sinä itse olisit sen tehnyt ja olisit itse samainen Kristus. Katso, tämä on oikeaa evankeliumin tuntemista, Jumalan ylitsevuotavaa hyvyyttä, jota mikään profeetta eikä kukaan apostoli ole voinut milloinkaan kylliksi puhua eikä mikään sydän kyllin ihailla ja käsittää. Tämä on suurta Jumalan rakkauden paloa meitä kohtaan. Siitä sydän ja omatunto tulee iloiseksi, varmaksi ja tyytyväiseksi. Tämä on kristillistä uskon saarnaa. Mutta Kristus esikuvana harjoittaa sinua teoissa. Ne eivät tee sinua kristityksi, vaan sinä teet niitä, koska sinut on niitä ennen tehty kristityksi. W2 XI, XXXVIIIss.

2396. Ensimmäiseksi tulee tietää, että kaikki apostolit opettavat samaa oppia. Ei ole oikein puhua neljästä evankelistasta ja neljästä evankeliumista. Sillä kaikki, mitä apostolit kirjoittivat, on yksi evan-

keliumi. Evankeliumi ei ole näet mitään muuta kuin saarna ja huuto Jumalan armosta ja laupeudesta, jonka Herra Kristus on kuolemaltaan ansainnut ja hankkinut. – Joka nyt sellaista saarnaa tai kirjoittaa, opettaa oikeaa evankeliumia, kuten kaikki apostolit tekevät, erityisesti pyhä Paavali ja pyhä Pietari kirjeissään. Sen tähden se kaikki on yksi evankeliumi, mitä Kristuksesta saarnataan, vaikka joku toinen opettaa toisella tapaa ja puhuu siitä toisilla sanoilla kuin toinen. Voihan siitä puhua lyhyemmin tai pidemmälti. Mutta kun on kysymys siitä, että Kristus on meidän Vapauttajamme ja että me uskon kautta häneen ilman omia tekojamme tullemme vanhurskaiksi ja pelastumme, on kysymyksessä sama sana ja yksi evankeliumi, samoin kuin koko kristikunnassa on yksi usko ja yksi kaste. Niinpä yksi apostoli on kirjoittanut juuri sen, mikä myös muiltakin on luettavissa. Mutta ne, jotka eniten opettavat sitä, että usko Kristukseen yksin vanhurskauttaa, ovat parhaita evankelistoja. Sen vuoksi pyhän Paavalin kirjeet ovat suuremmassa määrin evankeliumia kuin Matteus, Markus ja Luukas. Sillä nämä kuvaavat enimmäkseen Kristuksen tekojen ja ihmeiden historiaa, mutta sitä armoa, joka meillä on Kristukselta, ei kukaan heistä esitä niin rohkeasti kuin pyhä Paavali, erityisesti Roomalaiskirjeessä. W2 IX,958.

Risti seuraa totuuden julistamista

Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, hän on todistava minusta. Te myös todistatte, sillä te olette olleet kanssani alusta asti. Tämän olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi. He erottavat teidät synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. Sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua. Mutta tämän olen puhunut teille, että kun se aika tulee, muistaisitte, mitä olen sanonut teille. Tätä en ole sanonut teille alusta, koska olin teidän kanssanne. Joh. 15:26–16:4.

Vapahtajamme ilmoittaa opetuslapsilleen ihmeellisen asian. Hän nimittäin sanoo, että he saavat kokea kovaakin ristiä sen tähden, että he julistavat totuuden. Asian luulisi olevan aivan päinvastoin. Luulisi näet totuuden kuulemisen miellyttävän ihmisiä. Jeesuksen sana koskee tietysti hengellisiä asioita. Maallisissa asioissa voi tosin olla jossain määrin toisin. Mutta luonnollinen ihminen ei näet voi ottaa vastaan sitä, mikä Hengen on, vaan ihminen asettuu vastustamaan puhdasta evankeliumia, sillä ihminen haluaa luonnostaan päteä Jumalan edessä eikä siedä sitä, että hänet julistetaan Jumalan edessä täysin oikeasta pois poikenneeksi ja vain kadotuksen ansainneeksi suureksi syntiseksi.

Jeesus yhdistää tekstissämme Pyhän Hengen todistuksen ja apostolien todistamisen. Kummankin todistus on todistusta Jeesuksesta. Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa Jeesuksesta, ja myös apostolit todistavat apostolisessa sanassa. Heidän todistuksensa eivät vedä eri suuntiin, vaan ovat yksi ja sama asia. Raamatussa sen sijaan on totuuden sana. Siitä Jeesus sanoo: "Minä lähetän teille Isän luota, totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, hän on todistava minusta." Se pitää yhtä apostolien todistuksen kanssa Pyhässä Raamatussa. Jeesus sanoo heistä: "Te myös todistatte, sillä te olette olleet kanssani alusta asti." Kristillisen kirkon julistuksen tulee siis olla Kristus-saarnaa, Hänen lunastustyönsä esiin tuomista sydämille syntien anteeksiantamiseksi ja kadotuksen ja kuoleman voittamiseksi, toisin sanoen iankaikkiseksi elämäksi meille, jotka elämme täällä kuoleman varjon maassa. Kun Pyhä Henki lahjoittaa meille Kristuksen, hän samalla tempaa meidät pois synnin ja kiusaajan vallasta ja siirtää meidät lain alta autuuden omistamiseen ja Jumalan lasten vapauteen. Hän antaa meille hyvän omantunnon syntiemme anteeksisaamisessa ja autuuden ilon.

Johan Kahl veisaa kauniisti virressä 299:

*"Ei mikään niin voi virvoittaa, En muusta iloani saa,
Ei autuutta saa suurempaa Kuin minkä Jeesus lahjoittaa."*

Autuus on Jumalan lahja ahdistuneelle sydämelle. Se virvoittaa sielun ja antaa rauhan, rauhan, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi. Tämä on Jeesuksen tekemä ja meille lahjoittama rauha. Hän on sanonut: "Rauhan jätän teille: minun rauhani – sen annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älkää olko aralla mielin älkääkä pelätkö." (Joh. 14:27)

Tämä rauha sydämessä saamme ottaa vastaan ristin.

Vapahtaja kertoo ristin syyn sanomalla: "He erottavat teidät synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle." Risti tulee niiden taholta, jotka eivät todellisuudessa tunne Jumalaa eivätkä sitä, mitä oikea usko on. He ovat vastustuksessaan tosin vilpittömästi tosissaan, mutta täysin väärässä. He kuvittelevat palvelevansa Jumalaa. Heitä ajaa vääriin tekoihin paha henki.

Vielä Jeesus sanoo heidän tekojensa syyksi tämän: "Sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua." Heidän fanaattisuutensa ja lakimaisuutensa johtuu siitä, että he eivät tunne taivaallista Isää eivätkä Vapahtajaa. He eivät tunne Jumalan rakkautta, joka on ilmestynyt hänen Pojassaan. He eivät tunne evankeliumia, joka julistaa tätä Jumalan suurta rakkautta langennutta ihmiskuntaa kohtaan. Jumala näet tahtoo, että jokainen oppii tuntemaan totuuden ja kääntyy epäuskosta uskoon.

Usko ilmenee suun tunnustuksessa. Meillä oli eräs jäsen, joka oli tullut kirkkoomme uskovan vaimonsa myötä. Hän oli luonteeltaan vähäpuheinen. Mutta osallistui sanankuuloon joka kerta, kun heidän kodissaan oli tilaisuus. He asuivat näet kaukana toisista seurakuntalaisista. Lähestyi hänen lähtönsä. Vaimo oli huolestunut miehensä kohtalosta ja kysyi häneltä sen johdosta. Mies vastasi kuuluvalla äänellä: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on sovittanut kaikki minun syntini ja Jumala on ne anteeksi antanut." Tässä uskossa hän lähti, ja vaimo pääsi huolestaan. Mies oli kuunnellut tarkasti Jumalan sanaa ja omaksunut sen tarjoaman lohdutuksen. Onhan tämä sinunkin uskosi ja tunnustuksesi?

Usko omistaa armon ja autuuden, mutta siihen liittyy risti. Jeesus sanoo: "Tämän olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi. He erottavat teidät synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle."

Kiihkeän ja fanaattisen risti johtuu väärästä uskonnosta ja väärästä opista. On totta, ettei Jumalan seurakunta saa sallia keskuudessaan opettavan väärää oppia, sillä se turmelee uskon. Mutta oikea usko vaikuttaa

seurakunnan toimintatapaan väärän opin ilmaantuessa. Väärä oppi tulee torjua viivyttelystä – jos suinkin mahdollista – ennen, kuin se ehtii tehdä vaurioita. Mitä sen esittäjiin tulee, tulee toimia tapauksesta riippuen. Ihmistä seurakunnan tulee pyrkiä ohjaamaan oikeaan ja armahtaa häntä, jos hän ottaa ojennuksen vastaan. Raamattu kehottaa armahtamaan toisia, epäileviä, kuin tulesta temmäten, mutta toisia pelolla inhoten veren tahrimaa ihokastakin. Seurakunnan tulee siis kiinnittää huomionsa kunkin tapauksen laatuun ja toimia erehtyneen sielun pelastusta silmällä pitäen hänen parhaakseen. Jokainen tapaus vaatii siis oman, siihen soveltuvan toimintatavan. Tapaukset ovat siis erilaisia, ja niitä on yhtä monta kuin on tapauksiakin.

Yksimielisyys seurakunnassa on kallis aarre, jota tulee huolella varjella. Sitä varjellaan erityisesti kirkkaalla oikean opin monipuolisella opettamisella. Kun seurakunta joutuu tekemään oppikurillisia toimenpiteitä, se voi tuntua raskaalta. Raamattu kuitenkin velvoittaa siihen ja sanoo: "Mutta teidän eksyttäjänne saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä." (Gal. 5:10) Jumalan sanasta ei saa poiketa. Siihen ei saa lisätä eikä siitä saa ottaa pois. 1 Korinttolaiskirjeessä sanotaan: "Ei pidä järkeillä yli sen, mikä on kirjoitettu." (1 Kor. 4:6) Ilmestyskirjan lopussa sanotaan: "Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, Jumala panee hänen päälleen ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan. Jos joku taas ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala ottaa pois hänen osansa elämän kirjaan, pyhään kaupunkiin ja siihen, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu." (Ilm. 22:18–19)

Hurmoksellisuus on kirkolle suuri vaara, joka sen täytyy osata torjua. Sitä esiintyy sekä pelastuskysymyksessä että raamattukysymyksessä. Pelastuksen asiassa hurmoksellinen rakentaa pelastuksensa kokemuksilleen ja tunteilleen sanan uskomisen sijasta. Raamattukysymyksessä taas hurmoksellinen ottaa pois hänelle sopimattomia sanan opetuksia tai tulkitsee väärin Raamattua lisäten sinne omia harhaisia uskomuksiaan. Tämä ominaisuus voi esiintyä uskon pääkohdissa, mutta myös aivan sivuasioissa. Se kertoo siitä väärästä hengestä, joka ihmistä kuljettaa. Muistamme, kun Luther sanoi Zwinglille ja hänen heimolaisilleen: "Teissä on eri henki." Samalla hurmoksellinen ihminen tuomitsee ne, jotka eivät usko niin kuin he.

Mitä tulee erihenkisiin, meidän tulee ottaa huomioon Jeesuksen sana: "He erottavat teidät synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. Sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua." He ovat vilpittömiä, mutta siitä huolimatta he erehtyvät, jopa välistä hyvin karkeastikin. Emme saa siis antaa heidän vilpittömyytensä johtaa itseämme harhaan, vaan meidän tulee koetella heidät Jumalan sanalla ja seurata sanaa. Se on ainoa turvallinen tie.

Oikea usko on synnyttänyt meissä rakkauden Jumalaan ja lähimmäisiimme. Rakkaus Jumalaan on a ja o. Se kulkee tuttavuuden ja kaveruuden yläpuolella. Kun se on sillä paikalla, se on myös todellisuudessa rakkautta lähimmäiseen. Aamen.

Markku Särelä

11.5.2020

”Sinä tutkit minua ja tunnet minut”

Veisuunjohtajalle; Daavidin psalmi. Herra, [sinä] tutkit minut ja tunnet minut. Istun tai nousen, sinä sen tiedät. [Sinä] ymmärrät ajatukseni kaukaa. Käyn tai makaan, sen havaitset, ja kaikki tieni ovat sinulle tutut. Sillä, katso, ei ole sanaa kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne. Olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi päälleni. Sellainen tieto on minulle kovin ihmeellinen, sangen korkea käsittääkseni sen. Minne voisin mennä, missä ei Henkesi olisi, minne paeta kasvojesi edestä? Jos taivaaseen nousisin, sinä olet siellä; jos helvettiin vuoteeni tekisin, niin katso, olet siellä. Jos kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin kätesi minua taluttaisi, oikea kätesi tarttuisi minuun. Mutta jos sanoisin: "Peitäköön minut pimeys, ja valkeus minun ympärilläni tulkoon yöksi", pimeyskään ei olisi sinulle pimeä: yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valkeus. (Ps. 139:1–12)

Jumala tietää kaiken ja on kaikkialla

Rakkaat kristityt! Jumala tietää kaiken. Hän tuntee sinut kokonaan, salaisimpia ajatuksiasi myöten, elämäsi alusta sen loppuun saakka, jo ennen kuin yksikään päivästäsi oli koittanut. Hän on myös kaikkialla läsnä: ”ei ole paikkaa ilman Jumalaa”, eikä mikään voi piiloutua hänen kasvojensa edestä.

Tekstimme opettaa Jumalan kaikkitietävyydestä ja kaikkialla läsnä olostä. Nämä asiat on helposti sanottu, mutta ymmärrämmekö niiden käsittämättömän suuren merkityksen?

Jumala on kaikkitietävä jokaisessa mittakaavassa: hän tuntee galaksijoukkojen muodon ja maneerlaattojen liikkeet ja yhtä hyvin kuin jokaisen hiekanjyvän ja pienimpien alkeishiukkasten pyörähdykset. Eikä hänen tietonsa ulotu vain materiaaliseen todellisuuteen. Hän tuntee yhtä hyvin ajatuksemme ja kokemuksemme. Hänelle ei ole

vierasta myöskään se, mikä ei ole totta: kaikki mahdolliset maailmat, jokaisen kuviteltavissa olevan teon seuraukset, kaikki mahdolliset suudet, jotka eivät koskaan toteudu – hän tuntee nekin kaikki.

Jumala ei ainoastaan tiedä kaikkea, vaan on myös läsnä kaikkialla. Hän on tähtien välisessä tyhjyydessä ja jokaisessa ruohonkorressa. Ja hän on läsnä tässä ja nyt, hän on läsnä kun menet kotiisi, hän on läsnä missä ikinä oletkin, joka hetki. Jumala on jokaisessa paikassa, tihentymättä, harventumatta, jakautumatta, joka paikassa yhtä paljon.

Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea kättäkseni sen!

Jumala tuntee sinut ja on koko ajan läsnä

Psalmitekstissä ei puhuta Jumalan kaikkitietävyydestä ja kaikkialla läsnä olosta käsitteellisinä, teoreettisina totuuksina. Niitä ei tarkastella vain yleisellä tasolla ihmetystä ja kunnioitusta herättävinä asioina, vaan psalmi puhuu näistä asioista ihmisen jumalasuhteen kannalta. ”Minä” puhuu ”sinulle”. Sinä tutkit minua ja tunnet minut.

Jumala tuntee minun istumiseni ja nousemiseni. Käyn tai makaan, hän havaitsee sen. Koko elämä, kaikki toimet, lepo ja työ, valve ja uni, kaikki on Jumalalle tuttua.

Hän ymmärtää ajatukseni kaukaa ja tuntee täysin jokaisen sanani, jo ennen kuin olen sen lausunutkaan. Jumalan ennalta tietämisestä puhutaan psalmissa tekstimme jälkeen: ”Päiväni olivat määrätty ja kirjoitetut kaikki kirjaasi jo ennen, kuin ainoakaan niistä oli tullut.”

”Minne voisın mennä, missä ei Henkesi olisi, minne paeta kasvajesi edestä?” Jumalan kasvot merkitsevät Jumalan läsnäoloa. Huomaamme myös, että Jumalan Hengen läsnäolo on Jumalan läsnäolo: Jumalan Henki on hänen olemuksensa, Henki on Jumala itse. Pyhä Henki ja Jumala samaistetaan kaikissa teoissaan. Kolmiyhteinen Jumala on läsnä kaikkialla alkaen aivan alusta, kun Jumalan Henki liikkui vetten päällä.

Jumalaa ei pääse pakoon

Psalmitekstin mukaan Jumala on kaikkialla koko luomakunnassaan, aina sen alimmista syvyyksistä taivaaseen asti. Profeetta Joona yritti paeta HERRAA Tarsiiseen, mutta muistamme, miten siinä kävi. Jumalaa ei pääse pakoon.

Mutta yritämmekö siitä huolimatta? Joskus ihmisen voi olla vaikea tulla kirkkoon, seurakunnan tilaisuuteen tai vain asettua rukoukseen, Raamatun tai hartauskirjan ääreen, jos omatuntoa painaa jokin, jos hän tietää, että joku asia ei ole kunnossa Jumalan kanssa. Mutta

sitä tärkeämpää silloin on selvittää asia Jumalan kanssa! Jumala näkee kaiken ihan yhtä hyvin koko ajan ja on läsnä, olimmepa hänen sanansa äärellä tai emme.

Jumalalta ei myöskään voi kätkeä mitään. Yhtä vähän kuin voi päästä paikkaan, jossa Jumala ei olisi, yhtä vähän voi kätkeä häneltä itsensä, tekonsa tai ajatuksensa. ”Mutta jos sanoisin: ’Peittääköön minut pimeys, ja valkeus minun

ympärilläni tulkoon yöksi’, pimeyskään ei olisi sinulle pimeä: yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valkeus.”

Joskus voi tuntua painostavalta olla tällaisen katseen alla. Jumala tutkii meidät. ”Sinä asetat – – salaiset syntimme kasvojesi valkeuteen.” (Ps. 90:8) ”Olet saartanut minut edestä ja takaa” – aina tämä ei tunnu lohdutukselta. ”Olet ... laskenut kätesi päälleni” – mutta

joskus me haluaisimme pyristellä sen alta vapaiksi.

Jumalan valtaisa läsnäolo kaikkialla, hänen kaikkitietävyytensä ja vanhurskas tutkimisensa voivat saada ihmisen tuntemaan itsensä pieneksi ja syntiseksi, sillä ne syävät meidät siltä paikalta, jonka meissä asuva synti yrittää saada meidät ottamaan: emme ole jumalia, emme ole vanhurskaita, emme ole kaiken herroja. Jumala nöyryyttää meidät.

Hän näkee ja muistaa kaikki arvottomimmat ajatuksemme. Hän on nähnyt synkimmät hetkemme, rumimmat tekomme, pahimmat lankeemuksemme. Jokainen paha ja arvoton sana on tiedossa. ”Kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, jolle meidän on tehtävä tili” (Hepr. 4:13) kaikista teoista, kaikista sanoista, kaikista ajatuksista.

Jumalan armollinen läsnäolo ja sen seuraukset

Opetus Jumalan kaikkitietävyydestä ja kaikkialla läsnäolosta on kuitenkin tarkoitettu uskoville lohdutukseksi. Se, miltä Jumalan läsnäolo tuntuu, riippuu siitä, miltä Jumala meistä tuntuu, suhteestamme häneen.

Jumalan läsnäolo tuntuu hyvältä silloin, kun se merkitsee huolen-pitoa, turvaa, sitä, että emme ole yksin. Voimme kokea

sen näin, kun tunnemme Jumalan armollisen läsnäolon. Se on eri asia kuin pelkkä kaikkialla olo, joka koskee sekä uskovia että epäuskoisia: se sisältää tietynlaisen suhteen Jumalan ja ihmisen välillä. Siihen kuuluu se, että Jumala antaa syntimme anteeksi. Niin meidän ei tarvitse kokea hänen katsettaan ahdistavana eikä hänen läsnäoloaan tuomitsevana. Siihen kuuluu se, että Jumalan suuruus ei ole välinpitämätöntä ja musertavaa niin, että se saisi meidät tuntemaan itsemme merkityksettömiksi, vaan se on ihailua ja rakkautta herättävää, koska ymmärrämme Jumalan olevan meille Isä, armollinen ja hyvä.

Jumalan armollinen läsnäolo perustuu Jeesukseen Kristukseen ja hänen sovitustyöhönsä. Kristuksessa Jumala on aivan uudella tavalla läsnä. Jumalan Poika tuli lihaksi. Hän tuli meidän elämäämme ja todellisuuteemme. Jumala tuntee meidät sisältäpäin: Jumalan Poika tietää, mitä on olla ihminen. Hän on tullut ainutlaatuisella tavalla meitä lähelle, ei tuomitakseen, vaan pelastaakseen.

Jumaluuden ja ihmisyyden läheinen yhteen liittyminen Kristuksen persoonassa tapahtuu ihmisluonnon puhdistamiseksi, syntien pois ottamiseksi. Elämällä ja kuolemalla ihmisenä Kristus ottaa pois sen, mikä tekee Jumalan katseesta tuskallisen ja saa pakenemaan hänen läsnäoloaan. Elämällä koko

elämänsä pyhästi Isän kasvojen edessä, Jumalan taukoamattomassa läsnäolossa, Jeesus tarjosi Jumalalle – ja meille – puhtaan ihmisyyden: Jumalalle uhriksi, meille syntiemme peitoksi. Hän sovitetti syntimme. Sana sovitus liittyy hepreassa peittämiseen. Synnit on peitetty Jumalalta Kristuksen kuuliaisuudella ja uhriverellä. Kantaen syntimme ruumiissaan ristinpuuhun hän on ottanut ne pois meidän päältämme. Kun Jumala tutkii niitä, jotka ovat uskon kautta Kristuksessa, hän antaa heille synnit anteeksi. Ne on hänen silmiltään peitetty.

Kristus on läsnä. Hän on läsnä Kirkossaan, ruumiissaan: häneen meidät puetaan kasteessa, häntä julistetaan sanassa, hän antaa itsensä ehtoollisessa. Näissä kaikissa armonvälineissä on Jumalan armollinen, synnit anteeksi antava läsnäolo hänen Poikansa, Vapahtajamme, kautta.

Tämä Jumalan armollinen läsnäolo merkitsee pelastusta. Jumala antaa meille itsensä ja kaiken rakkautensa. Hän liittää meidät itseensä, kutsuu yhteyteensä ja kasvamaan siinä. Tämä pelastus meillä on Jeesuksessa Kristuksessa, Vapahtajassamme.

Jumala on pelastettujensa kanssa. ”Herra tuntee vanhurskasten tien”, sanotaan psalmissa 1. Hän kulkee kanssamme. Hän tietää, minne olemme matkalla. Et ole koskaan yksin.

Hän tuntee tarpeemme. Hän johdattaa elämäämme. Hän tuntee meidät läpikotaisin – ja rakastaa meitä. Poikansa tähden hän hyväksyy meidät täydellisesti. Hän ei lue meitä syntisiksi, vaan katsoo meitä äärimmäisellä isällisellä rakkaudella.

Saat elää uskossa Jumalan todellisessa läsnäolossa. Se muuttaa elämäsi. Saat joka hetki muistaa hänen läsnäoloaan, ojentautua sen mukaan ja nauttia siitä.

Erityisesti kun rukoilet, muista Jumalan läsnäoloa. Hän ei ole kaukana, vaan juuri tässä. Rukous on aika asettua erityisesti Jumalan eteen, ylentää sydämemme hänen puoleensa, joka ei ole koskaan kaukana meistä.

Myös iankaikkinen autuus on Jumalan läsnäoloa. Hän, joka täyttää taivasten taivaat kunniallaan, täyttää siellä samoin meidät. Silloin on pelkkää iloa se, että hän on ”saartanut minut edestä ja takaa”. Kaikki suru synnin takia on poissa. Jumala ympäröi meitä kirkkautellaan ja rakkaudellaan. ”Nyt näemme kuin kuvastimesta arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt minulla on osittainen tieto, mutta silloin minulla on oleva täydellinen tieto, kuten minut itsenikin täysin tunnetaan.” (1 Kor. 13:12)

Vesa Hautala

Vain vähän aikaa

Oi autuasta, aika kerran koittaa,
kun kyynelvirrat kaikki katoaa,
kun suruveisut riemulaulu voittaa
ja vajavuuden vaivat taukoaa!
Saa terveiks silloin kaikki sydänhaavat.
Oi autuus, minkä uskovaiset saavat!

Ei silloin enää vuoksi syntiemme
sun Pyhä Henkes murheelliseksi saa.
Ja suuren rakkautesi, Jeesuksemme,
tää sydän vihdoin täysin tajuaa.
Ja kiitos, alkamamme ristintiellä,
soi sulle täysin, kirkkain äänin siellä

”Vain vähän aikaa”, Jeesus muistuttaapi,
niin sota loppuu, päättyy korpities.
Jo ikisuven lehdet puhkeaapi:
Pääs ylös nosta, taivaan matkamies!
Saat kohta nousta pilviin Herraa vastaan,
ja häntä kiittää ristinkuolemastaan!

G. A. Aho

Herra itse pitää meistä huolen

"Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä itse etsin lampaan ja pidän niistä huolen. Niin kuin paimen pitää huolen laumastaan, kun hän on lampaittensa keskellä ja ne ovat hajallaan, niin minä pidän huolen lampaistaani ja pelastan ne joka paikasta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä. Minä vien ne pois kansakuntien joukosta ja kokoan ne kaikista maista, tuon ne maahansa ja kaitsen niitä Israelin vuorilla, purojen varsilla ja kaikissa maan asuttavissa paikoissa. Hyvillä laitumilla minä niitä kaitsen, ja Israelin korkeilla vuorilla niillä on oleva laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja lihava ruokamaa niillä on oleva Israelin vuorilla. Minä itse kaitsen lampaan ja vien itse ne lepäämään, sanoo Herra, HERRA. Etsin kadonneet, eksyneet tuon takaisin, haavoittuneet sidon, heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen niitä niin, kuin oikein on." Hes. 34:11–16.

Herra on lähettänyt meille väkävän koettelemuksen. Emme tiedä, mikä on tulevaisuutemme. Se on hämärän peitossa. Tiedämme vain, mitä meillä on nyt. Eläkäämme siis

tätä hetkeä ja jättäkäämme murehtimatta tulevaisuutemme Herran huomaan. Kuitenkin kääntykäämme uskon rukouksessa hänen puoleensa ja anokaamme, että hän pitää meistä huolen. Tässä mielessä tarkastelkaamme tekstiämme, ja uskokaamme itsemme Jumalan sanan varaan. Siitä on hyvä pitää kiinni. Laulamme Siionin Kanteleen laulussa:

*"Sä Henkes armokasteella,
Oi Jeesus, meitä kasta.
Elämän uuden virtoja
Vuodata taivahasta.
Sun sanas ovi aukaise,
Suo voima sanas saarnalle,
Kirkasta itses meille."*

Jumala lupaa pitää meistä huolen. Hänen huolenpitonsa tapahtuu hänen sanansa ja sakramenttien kautta, ei ilman niitä. Siksi on äärettömän tärkeää, että pysymme hänen sanassaan ja luterilaisessa opissa, joka on otettu hänen sanastaan siihen mitään lisäämättä ja siitä mitään pois ottamatta.

Tekstimme sanoo: "Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä itse etsin lampaan ja pidän niistä huolen. Niin kuin paimen pitää huolen laumastaan, kun hän on

lampaattensa keskellä ja ne ovat hajallaan, niin minä pidän huolen lampaistani ja pelastan ne joka paikasta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä." Olemme Jumalan lampaita, välistä koossa laumassa, välistä hajalle ajettuja. Kuitenkin saamme joka tilanteessa uskoa, että Jumala pitää meistä huolen. Hän ei unohda yksinäistäkään lammasta. Siitä saamme olla varmoja.

Yksinäisyys tosin tuntuu meistä pahalta. Mutta saamme pitää kiinni hänen lupauksestaan. Kun meillä on Jumalan sana, meillä on siinä Jumala kanssamme. Sanassa meillä, Uuden liiton kansalaisilla, ovat myös Israelin vuoret, rehevät purojen varret ja maan asuttavat paikat. Herra lupaa: "Minä vien ne pois kansakuntien joukosta ja kokoan ne kaikista maista, tuon ne maahansa ja kaitsen niitä Israelin vuorilla, purojen varsilla ja kaikissa maan asuttavissa paikoissa." Pelastukseen riittää, että meillä on Jumala. Siihen emme tarvitse välttämättä muita. Mutta kun Jumala antaa meille uskonveljiä ja -sisaria ja oikean saarnaviran, saamme toki heistä suuresti iloita ja pitää yhtä heidän kanssaan.

Jumala lupaa meille hyvät ruokamaat. Hän sanoo: "Hyvillä laituksilla minä niitä kaitsen, ja Israelin korkeilla vuorilla niillä on oleva laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laituksella, ja lihava ruoka-

maa niillä on oleva Israelin vuorilla." Kun meillä on Jumalan sana, emme näänny nälkään. Jumala on suonut meille suuressa armossaan hyvää kirjallisuutta. Meillä on ennen muuta pyhä Raamattu, on myös Luterilaiset tunnustuskirjat, on Lutheria, Ahoa, Zornia, Waltheria, on Luterilainen -lehti, on minunkin kirjojeni ja yhtä ja toista muutakin. Niissä on Israelin vuoret ja hyvä ruokamaa. Mitä vielä tarvitsemme? Tarvitsemme halun käyttää niitä ja siihen Jumalan antaman voiman. Kirjallisuudessa on se hyvä puoli, että sen opetuksiin voi palata yhä uudestaan ja uudestaan.

Suosittelen hyvin lämpimästi, että kullakin olisi esillä joka päivä kaksi kirjaa, joita lukisitte säännöllisesti. Toinen olisi pyhä Raamattu ja toinen jokin luterilainen oikeaoppinen kirja. Silloin tuntisitte olevanne lihavilla ruokamailla.

Erityisen suuri armo on, kun saamme käydä Herran armoaterialle ja ottaa vastaa Kristuksen tosi ruumiin ja tosi veren samassa uskossa toisten armolasten kanssa. Sitä emme ole ansainneet. Siitä Herra sanoo: "Minä itse kaitsen lampaani ja vien itse ne lepäämään, sanoo Herra, HERRA." Ja todella, hän vie omansa lepäämään. Saamme ilman omia töitämme omistaa itsellemme Jumalan armon, pelkänä lahjana. Se on lepoa.

Tekstimme lopussa on ihana lupaus. Se kuuluu: "Etsin kadonneet,

eksyneet tuon takaisin, haavoituneet sidon, heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen niitä niin, kuin oikein on."

Kadonneita ovat ne, jotka Aadammin langettua eivät koskaan olleet kuulleet evankeliumia, ja jotka vaelsivat epäuskossa täysin tietämättömänä Kristuksen heitäkin varten toimittamasta lunastuksesta. Heitä etsimään Jumala lähetti

apostolit ja kristillisen kirkon ja antoi siihen työhön Pyhän Hengensä. Tämä työ jatkuu maailman loppuun asti. Siinä työssä mekin saamme olla mukana. Ihminen ei itse osaa etsiä Jumalaa eikä tulla hänen luoksensa. Sen vuoksi Jumalaa etsii häntä ja haluaa tuoda hänet laumaansa.

Eksyneitä ovat ne, jotka olivat oppineet tuntemaan autuuden tien, mutta joiden mielen kiusaaja so-

kaisi niin, että he eksyivät autuuden tieltä ja alkoivat luottaa itseensä ja omiin tekoihinsa Jeesuksen sijaan. Heidän kilvoituksensa kiintopisteenä ei ole Lunastaja, vaan jokin muu, jota he haluavat seurata. Tämä muu voi olla heidän oma mielensä. Se voi olla harhaopettaja, joka on saanut heidät pauloihinsa. Harhaopettajia on taas laidasta laitaan. Kiusaaja on valheen isä, jolla on monta keinoa eksyttää. On kehitysoppineita, jotka kieltävät Jumalan olemassaolon tai ainakin hänen luomistyönsä. On vääriä uskontoja, jotka eivät tunnusta todellista, kolmiyhteistä Jumalaa eivätkä Kristuksen lunastustyötä. On vääriä opettajia, jotka tavalla tai toisella pyrkivät panemaan toisen perustuksen, kuin mikä on pantu. Mutta Jumala osoittaa voimansa sillä, että hän näidenkin joukosta voi palauttaa takaisin eksyneet ja saattaa heidät jälleen autuaaksi tekevään uskoon.

"Haavoittuneet sidon", sanoo Herra. Näitä ovat ne, jotka eivät suojautuneet uskon panssarilla huolella, vaan jättivät ruumiinsa ja sielunsa joltakin kohden avoimeksi kiusaajan iskuille. He olivat olleet huolimattomia käyttämään Jumalan sanan voitollista sota-asetta tai välinpitämättömiä sitä käyttämään. He eivät olleet lukeneet tarkasti Raamatun sanaa: "Kaikessa ottakaa

uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja otakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana." (Ef. 6:16–17) Voi, miten paljon Jumala löytääkään meissä moittittavaa! Mutta hän armollinen ja antaa mielellään erehtyneille, jotka hän itse on saattanut katumukseen, anteeksi, ja korjaa heidän puutteen-
sa sitomalla heidän haavansa.

Olemme myös heikkoja monella tavalla. Tarvitsemme vahvistusta. Mutta Herra lupaa: "Heikkoja vahvistan." Meidän tarvitsee siis tulla hänen vahvistettavikseen. Sen hän tekee evankeliumillaan, anteeksiantamuksen lujalla sanalla.

Mutta vielä Herra haluaa sanoa meille varoitukseksi: "Mutta lihavat ja väkevät minä hävitän." Herralle eivät ole mieleen ne, jotka ovat itsevarmoja, ylpeitä ja täynnä omaa voimaansa. Sellaisilla on väärä henki, eivätkä he voi olla omassa varassaan otollisia Jumalalle. Heidät Herra lupaa hävittää kansastaan.

Herra sanoo: "Minä kaitsen niitä niin, kuin oikein on." Saamme jäädä Herran kaitsentaan. Hän paimentaa meitä niin, kuin on oikein. Jeesus on meidän hyvä Ylipaimenemme. Pysykäämme hänen kaitsemissaan. Niin on hyvä. Aamen.

Markku Särelä

Ruoki minun lampaistani

Jeesus sanoi hänelle kolmannen kerran: 'Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?' Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: 'Olenko minä sinulle rakas?' ja vastasi hänelle: 'Herra, sinä tiedät kaikki, sinä tiedät, että olet minulle rakas'. Jeesus sanoi hänelle: 'Ruoki minun lampaistani.' Joh. 21:17

Vapahtajamme sanat Pietarille: ”Ruoki minun lampaistani”, jotka ovat kokouksemme tunnus, ilmaisevat syyn, miksi olette kokoontuneet tänne, miksi kirkkonne seurakunnat ovat olemassa ja miksi olette valmiit uhraamaan aikaanne, voimianne ja varojanne, niin että kirkkonne ja sen toiminta voi jatkaa. Syy tähän kaikkeen on, että Jeesuksen lampaat saavat oikeata, ravitsevaa ruokaa.

Olette onnellisia, kun saatte ravitsevaa ruokaa

Olette onnellisia, kun Jumalan armosta seurakunnillanne on oikeata ravitsevaa ruokaa tarjottavana Jeesuksen lampaille ja karitsoille. Miten monenlaista ruokaa tarjotaankaan monissa kirkoissa niin täällä Suomessa kuin muuallakin — ruokaa, joka on monien mielestä maukasta, mutta ruokaa, joka ei ravitse. Kirkossakävijät saavat kärsiä nälkää, kun heille tarjotaan ihmisten mielipiteitä, kauniita sanoja ja järjen päätelmiä sen sijaan, että heille tarjottaisiin sitä ravitsevaa, täydellistä ruokaa, jonka Jumala on lahjoittanut maailmalle pyhässä Raamatussa.

Teillä on syytä kiittää Jumalaa, rakkaat ystävät siitä, että seura-kuntanne tahtovat tarjota ainoastaan oikeata ravitsevaa ruokaa, Jumalan erehtymättömtä Sanaa julistettuna ja opetettuna siten, että Raamattu itse saa selittää itsensä eikä sen rinnalla mitään muuta.

Siitä saakka, kun kirkkonne ensimmäiset seurakunnat perustettiin, monet ovat rukoilleet, ahkerasti työtä tehneet ja taistelleet, että oikeata ravitsevaa ruokaa — ja vain tätä ruokaa — on voitu tarjota lampaille. He ovat usein joutuneet ankaran arvostelun kohteiksi, ovat menettäneet ystäviä ja joutuneet omassa perhepiirissään kärsimään vain sen tähden, että ovat tahtoneet olla siellä, missä ainoastaan ravitsevaa ruokaa tarjotaan.

Valvokaa, että lampaat saavat oikeata ruokaa

Sanon siis teille, Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon seurakuntien edustajille, valvokaa edelleenkin, että lampaat ja karitsat saavat sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on antava. Valvokaa edelleen, että ruoka laitetaan niin matalaan seimeen, että se on sekä lampaitten että karitsoiden tavoitettavissa. Valvokaa, että ruoka tarjotaan, ei puheen tai viisauden loistolla, ei kiehtovin viisauden

sanoin, vaan Hengen ja voiman osoittamana niin, ettei lampaitten ja karitsoitten usko perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.

Valvokaa, että Sana jaetaan oikein, lain sana saa tehdä tehtävänsä ja vakuuttaa jokaiselle, että hän on synneillänsä ansainnut Jumalan iankaikkisen vihan ja rangaistuksen, hänen oma vanhurskautensa on kuin saastutettu vaate Jumalan silmissä ja ettei hän voi itseään pelastaa.

Valvokaa, ettei lampaille puhuta vain ruuasta, vaan että sitä to-della heille myös annetaan, jokainen lammis ja karitsa saa jat-kuvasti kuulla evan-geliumin ilosanoman, juuri hänen syntivelkansa maksettiin, kun Jumalan Karitsa kärsi ja kuoli ihmiskunnan syntien edestä.

Valvokaa, että armo saa olla armona, ettei evankeliumin sano-maan liitetä ehtoja, vaan että jokainen saa kuulla, että koko hinta on heistä mak-settu, valmis pelastus on heille hankittu ja lahjoitetaan heille armosta uskon kautta. Jumala ei lue heille heidän rikkomuksiaan, koska Jeesus, Jumalan Poika on ne omaksensa ottanut ja niiden rangaistuksen kärsinyt.

Ja valvokaa, että lampaat ja karitsat saavat kuulla, ettei heidän tarvitse luottaa omiin voimiinsa, kun he juoksevat edessään olevassa kilvoituksessa. Pyhä Henki on sanan ja sakramenttien kautta antava heille halua, voimaa taistella ja elää hänelle, joka heidän edestään kuoli ja nousi ylös kuolleista.

Älä lannistu

Ja kun sinä, Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon seurakunnan jäsen käytät lahjojasi ja voimiasi niin, että oikeata ravitsevaa ruokaa voidaan jatkuvasti jakaa lampaille ja karitsoille, eikä työsi hedelmää näy, vastoin-käymisiä tulee ja maailma sanoo: jätä tuo turha työ, säästyt paljolta vaivalta ja surulta. Sielunvihollinen kuiskaa: olet kaikista ihmisistä surkuteltavampi, kun tuollaista toivotonta työtä teet. Älä kuuntele tätä puhetta! Muista, että Jumala itse on luvannut pitää huolen kasvusta. Tee sinä vain kaikkesi, että sanan siementä kylvetään ja oikeata ruokaa tarjotaan. Jumalan sana varmas-ti pitää paikkansa: ”Minun sanani, joka minun suustani lähtee, ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mitä varten minä sen lähetin.”

Rakastatko sinä Jeesusta?

Ennen kuin Jeesus antoi Pietarille käskyn ruokkia ja kaita hänen lam-paitaan ja karitsoitaan, hän kolme eri kertaa teki hänelle kysymyksen: Ra-kastatko sinä minua? Kolme kertaa oli Pietari kieltänyt Vapahtajansa, sen tähden hän sai kolme kertaa kuulla kysymyksen. Ja kolme kertaa Pietari vastasi: Rakastan, Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas.

Rakkaus Jeesukseen, joka on uskon hedelmä, on välttämätön edellytys niille, jotka haluavat tehdä Jumalalle otollisella tavalla hänen valtakuntansa työtä. Vapahtaja kysyy meiltäkin: Rakastatko sinä minua?

Kun Jeesus on meille rakas, silloin tämä rakkaus heijastuu suhteessamme lähimmäisiimme. Silloin sydämessämme on ainainen kipu niiden ystäviemme ja omaistemme puolesta, jotka eivät elä rauhassa Jumalan kanssa. Hartain toivomme ja rukouksemme on, että hekin tulisivat tuntemaan sen rauhan, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, joka uskon kautta Jeesukseen saadaan.

Kun Jeesus on meille rakas, kiitämme Jumalaa myös niistä, joilla on sama usko, sama henki ja toivo kuin meilläkin. Heidän murheensa ovat meidän murheitamme ja heidän ilonsa meidän ilojamme.

Sydämessämme on harras toivo, että me kaikki säilyisimme uskossa ja voisimme kerran yhdessä ylistää ja kiittää taivaassa sitä Karitsaa, joka meidän edestämme uhrattiin. Rohkaisemme siis toinen toistamme sitä enemmän, kun näemme sen päivän lähestyvän. Jos sielunvihollinen yrittää synnyttää välillämme erimielisyyttä, pyydämme Jumalalta voimaa, että voimme kärsiä toinen toistamme rakkaudessa niin kuin Jumala kehottaa meitä.

Rakastanko minä Jeesusta? Tehkäämme jokainen tämä kysymys itsellemme. Jos huomaamme, että rakkautemme on alkanut laimentua, kiirehtikäämme hengessä Golgatalle. Luokaamme silmämme ”uskon alkajaan ja täyttäjään Jeesukseen, joka hänelle tarjona olleen ilon sijasta kärsi ristin häpeästä välittämättä ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle”. Ajatelkaamme ”häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettemme väsyisi ja menettäisi toivoamme”. Niin voi toteutua meissä tämä Raamatun sana: ”Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.” Silloin voimme taas uudella innolla rukoilla ja toimia niin, että Jeesuksen lampaat ja karitsat saavat oikeata, ravitsevaa ruokaa.

*Rupert Efraimson
Pyhä saarnavirka – Sovituksen Sana*

Lukijan toive:

Uskonpuhdistaja Martti Luther uudesta ja vanhasta ihmisestä sekä uudestisyntymisestä, joka saa alkunsa kasteessa tai mielen muutoksessa ja kääntymyksessä

Mutta apostoli tekee erotuksen kahden eri asian välillä sanoessaan: »Meidän vanha ihmisemme on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu» ja: »että synnin ruumis kukistettaisiin», aivan kuin vanha ihminen merkitsisi jotakin toista kuin »synnin ruumis». Vanhaksi ihmiseksi apostoli näet ei ainoastaan nimitä ruumista eli niitä törkeitä syntitekoja, joita ruumis viiden ulkonaisen aistin välityksellä toteuttaa, vaan koko puuta hedelmineen kaikkineen, toisin sanoen, koko ihmistä sellaisena kuin hän ruumiinensa ja sieluinensa, tahtoinensa, järkinensä ja ymmärryksinensä on syntynyt, ihmistä, joka vielä on epäuskossa, Jumalaa halveksivana ja häntä kohtaan tottelemattomana sekä sisäisissä että ulkonaisissa asioissa. Sitä ei sanota »vanhaksi» vuosien mukaan, sillä reipas, voimakas ja nuori ihminen voi kyllä olla vailla uskoa ja Henkeä, Jumalasta piittaamaton, ahne ja koreileva tai ylpeydessä ja oman viisautensa ja voimansa varassa röyhkeillen elävä, vaan sen tähden että se vielä on kääntymätön ja aivan muuksi muuttumaton, sellaisena kuin se synnissä Aadamista on tullut. Sellainen on päivän vanha lapsi, sellainen kahdeksankymmenvuotias mies, sillä äidinkohdusta asti meillä kaikilla on se nimitys, ja kuta enemmän sille syntiä kasaantuu, sitä vanhempi ja kelvottomampi se on Jumalan silmissä. Tämä vanha ihminen on, pyhän Paavalin sanojen mukaisesti, suorastaan »ristiinnaulittava», toisin sanoen, kokonaan kadotukseen tuomittava, teloitettava ja pois pantava jo tässäkin elämässä; sillä siinä missä se saa elää ja voimistua, ei voi olla mitään uskoa eikä Henkeä: siinä ihminen kokonaan pysyy synneissä, Jumalan vihan alaiseksi vajonneena, pahan omantunnon kalvamana, joka tuomitsee ihmisen kadotukseen, päästämättä häntä Jumalan valtakuntaan.

»Uudeksi ihmiseksi» taas sanomme sitä, joka mielenmuutoksessa on kääntynyt Jumalan tykö ja jolla näin on toinen mieli ja toinen käsitys kuin ennen, joka toisin uskoo ja elää Jumalan sanan ja taidon mukaan Pyhän Hengen kautta. Juuri tämä täytyy olla kaikissa kristityissä — se saa heissä alkunsa kasteessa tai myöskin mielenmuutoksessa ja kääntymisessä — että se Pyhän Hengen voimalla vastustaisi ja tukahduttaisi vanhaa ihmistä ja sen syntihimoja, niin kuin pyhä Paavali Galatalaiskirjeen 5. luvussa (Gal. 5:24) sanoo: »Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen»

Kirkkopostilla I, s. 503–504, kohdat 16–17.

Antaako Jumala meille saalista?

Viidentenä sunnuntaina Pyhän Kolmiykseyden päivästä

"Tapahtui, että kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoj Genetsaretin järven rannalla, hän näki järven rannassa kaksi venettä, mutta kalastajat olivat lähteneet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Hän astui niistä toiseen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkan päähän maasta, ja hän istui ja opetti kansaa veneestä. Mutta lakattuaan puhumasta hän sanoi Simonille: "Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne saadaksenne saalista." Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi heitän verkon." Sen tehtyään he saivat kierrettyä suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeili. He viittoivat toisessa veneessä oleville tovereilleen, että tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. He täyttivät molemmat veneet, niin että ne olivat uppoamaisillaan. Kun Simon Pietari näki sen, hän

lankesi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies." Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästä lähtien sinä saat saaliiksi ihmisiä." He veivät veneet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä." Luuk. 5:1–11.

Haluamme tänään kiinnittää huomiomme siihen, millä keinolla opetuslapset saivat suuren kalansaaliin. Heidän kalastuksensa oli tarkoitettu esikuvaksi ihmisten kalastamiseen. Jeesushan sanoi järkyttyneelle Pietarille: "Älä pelkää, tästä lähtien saat saaliiksi ihmisiä." Miten mekin voisimme saada saalista?

1. Opetuslapset tekivät, kuten Herra Jeesus sanoi: "Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne saadaksenne saalista." Jeesus tiesi,

missä kaloja oli. Opetuslapset, kokeneet kalastajat, olivat yrittäneet saada kalaa koko yön eivätkä olleet saaneet mitään. Mutta Pietari sanoi Jeesukselle: "Sinun käskystäsi heidän verkot." "Sinun käskystäsi" on tässä avainsana. Onhan meilläkin Jeesuksen käsky. Hän on sanonut: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heidät pitämään kaiken, minkä olen käskennyt teidän pitää. Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti. Aamen." (Matt. 28:19–20)

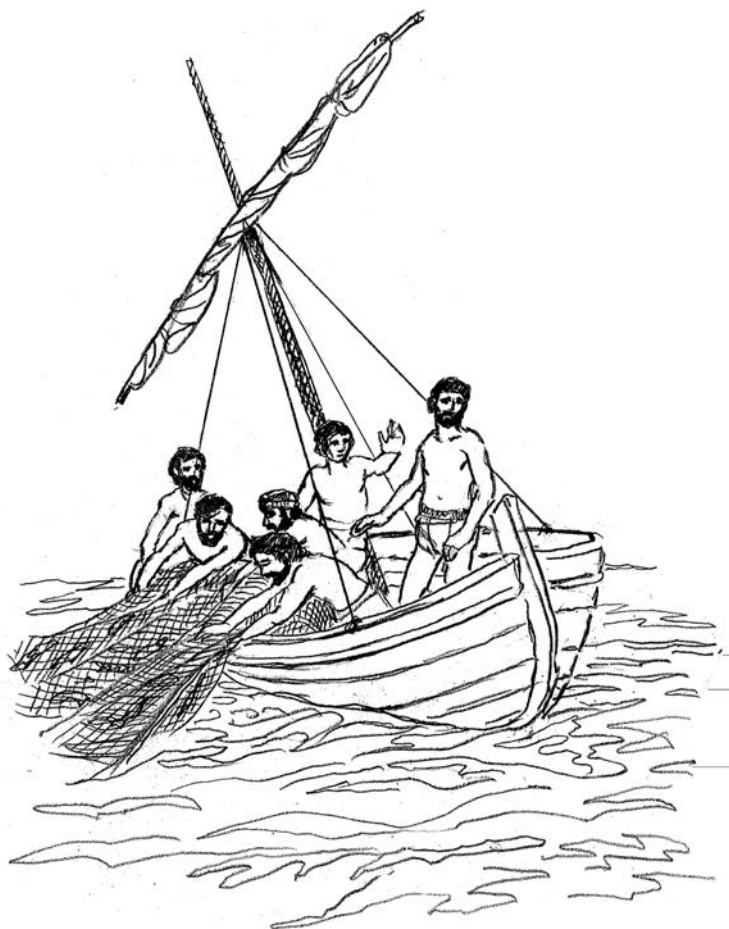
Emme tarvitse uutta käskyä. Mutta mitä tarvitsemme? Tarvitsemme kuuliaisuutta ja luottamusta Jeesuksen sanan voimaan. Saamme saalista, kun toimimme Jeesuksen sanan mukaan.

2. Kenelle saalis tulee? Tekstimme sanoo: "He veivät veneet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä." Tällaisissa Raamatun yksityiskohdissa on meille tärkeitä asioita, joita saatamme kummastella. Valtava kalansaalis jätettiin siihen. Se ei ollutkaan opetuslapsille tarkoitettu. Tekstimme ei kiinnitä huomiota siihen, mitä saaliille tapahtui. Se ei ole tekstimme kertomuksen tarkoitus. Se kiinnittää huomion vain siihen, että opetuslapset jättivät kaiken ja seurasivat Jeesusta. Taivasten valtakunnassa Jumalan sanalla voitettua sielut

eivät ole opetuslasten omaisuutta. Heidä ei kiinnitetä sananjulistajiin, heidän inhimilliseen, erehtyvään persoonaansa, vaan he ovat Jeesuksen omaisuutta, kuten sanan julistajatkin.

Jos sanalla voitettua kiinnitetäisiin julistajiin, he menettäisivät heille annetun vallan arvioida kuulemaansa julistusta. Sanoohan Raamattu: "Koetelkaa kaikki, pitäkää hyvä ja karttakaa kaikkea pahalta näyttävää." (1 Tess. 5:21–22) Julistajia ei pidä seurata sokeasti, vaan heidän opetustaan tulee Raamatulla koetella. Emme ole sananjulistajien opetuslapsia, vaan Jeesuksen opetuslapsia. Kun näin on, meillä säilyy omantunnon vapaus myös silloin, jos opettaja erehtyy, ja saamme seurata totuutta.

Mieleeni muistuu eräs pastori Uppalan kertoma asia. Hän oli nuorena päässyt kuuntelemaan prof. Franz Pieperin luentoja, joka kaikessa vetosi Raamattuun ja vahvasti opetuksensa luterilaisella tunnustuksella. Hän oli juuri sitä ennen suorittanut teologisen erotutkinnon Helsingin Yliopistossa. Siihen aikaanhan ja sen jälkeenkin Helsingin teologinen tiedekunta ei ollut puhtaasti luterilaisuuden kehoto eikä se itsekään pitänyt itseään sellaisena, vaan se oli, kuten Väinö Salonen siitä sanoi, "nokinen riihi", josta oli pian päästävä pois. Uppala oli tullut siis hänelle aivan uudenlaisen opetuksen pariin. Hänellä

oli ihmettelemistä, mutta hän sanoi mielessään: "Puhu mitä puhut, kunhan osoitat sen todeksi Raamatulla." Näin hän pääsi oikean luterilaisen opin kirkkaille lähteille.

3. Jeesus antaa saalista syntisille. Pietarihan lausui saalista saatuaan aivan järkyttyneenä: "Mene pois luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies." Herra Kristus oli osoittanut jumalallisen kirkkautensa ja kaikkivaltansa tällä

ihmeellä. Sen edessä Pietari tunsi syntisyytensä hyvin syvästi. Kuitenkin hän jäi Jeesuksen seuraan armahdettuna syntisenä. Mutta siinä Pietari oli aivan oikeassa, että hän oli syntinen. Hänellä ei ollut aihetta kerskata omasta pyhyydestään eikä myöskään hengellisistä kalastajantaidoistaan. Julistajalla ei ole mitään syytä kerskata, vaikka hän olisi täysin oikeaoppinen, vielä vähemmän silloin, jos hän erehtyy.

Saamme saalista Jeesukselle, kun tunnustamme olevamme heikkoja syntisiä ja armoa tarvitsevia. Jos edes yksikin kääntyy julistuksemme seurauksena ja pysyy uskossa, se on yksinomaan Jumalan teko, hänen suurta rakkauttaan.

4. Jeesus käski Pietaria ja hänen tovereitaan: "Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne saadaksenne saalista." Mitähän Jeesus halusi sanoa tällä Pietarille? Jokaisella sanalla on hänen puheessaan merkitys, niin myös tällä sanalla "syvälle". Mitä tuo sana voisi merkitä sananjulistuksesta puheen ollen? Sillä sanaa julistamalla saadaan voitetuksi ihmisiä evankeliumille. Eikö se merkitse yhtäältä sitä, ettei Jumalan valtakunnan työtä tule tehdä pintapuolisesti, vaan tulee pureutua syvälle Jumalan sanaan.

Syvälle Jumalan sanaan meneminen ei suinkaan merkitse sitä, että opetus on vaikeaselkoista. Tulee mieleeni toinen asia pastori Upalasta, kun hän kuunteli Pieperin luentoja. Hän ensiksi ajatteli: "Johan tuo puhuu aivan lapsellisia." Mutta jatkettuaan kuuntelua hän pani merkille tärkeän havainnon. Pieper opetti mitä syvällisimpiä Jumalan sanan totuuksia selvästi, kaikille ymmärrettävillä sanoilla. Syvältä kalastetaan sillä samalla verkolla, millä pintavesistäkin, selvällä Jumalan sanalla. Sitä meidän tulee odottaa julistajilta.

Syvälle verkkojen heittäminen merkitsee myös sitä, että paneu-

dumme kaikkeen Jumalan sanaan. Sanoohan Vapahtaja: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heidät pitämään kaiken, minkä olen käsenyt teidän pitää." (Matt. 28:19–20) Koko Jumalan sana on tarkoitettu meille opiksi varjelemaan meidän uskon tiellä. Ihminen voi näet joutua harhan valtaan sivuasioissakin. Toki meidän on pidettävä etusijalla uskon keskeisiä kohtia, mutta sillä tekosyyllä emme saa halveksia muitakaan Jumalan sanan kohtia. Jumala näet haluaa varjella jokaisen kääntyneen sielun uskon tiellä. Raamattu sanoo: "Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri kuin karjuva leijona etsien, kenet nielisi." (1 Piet. 5:8) Kiusaaja etsii meistä heikkoa kohtaa, mistä tunkeutua sisälle. Jumala sen sijaan haluaa varjella meidät uskossa ja taivaan tiellä. Siitä syystä tarvitsemme koko Jumalan antaman sota-asun. Raamattu sanoo: "Pukekaa ylleen Jumalan koko sota-asu voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet." (Ef. 5:11)

Näitä ohjeita noudattaen voimme toivoa, että saamme saalista Jeesukselle taivasten valtakuntaan. Jeesus tehköön meistä Pyhällä Hengellään ja sanallaan taitavia kalastajia. Amen.

13.6.2020 Markku Särelä

Herran sanojen kuulemisen nälkä

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, HERRA, jolloin lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan HERRAN sanojen kuulemisen nälän. He hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään. He etsivät HERRAN sanaa, mutta eivät löydä. (Aamos 8:11,12)

Ajatellessansa uutta vuotta ihmiset osaavat pelätä monia asioita. Kuka pelkää atomisodan syttymistä, kuka työpaikan menettämistä, kuka sairauden uhriksi joutumista. Mutta on eräs asia, jota ei monikaan näytä pelkäävän, nimittäin ”Herran sanojen kuulemisen nälkä”. Tämä käy ilmi siitä, että suuri osa kansastamme ei käy lainkaan Sanaa kuulemassa, monet vain silloin tällöin. Raamattutunneille on vaikeaa saada osanottajia. Asia on myös yleensä niin, että se joka ei tunne tarvetta käydä Sanaa kuulemassa, ei myöskään tutki sitä kotoaan.

Koska asia näin on, tekstimme lienee sopiva mietiskelyn aiheeksi meille aloittaessamme uutta vuotta. Siinä varoitetaan meitä laiminlyönnästä Herran Sanan kuulemista, ettei meitä kohtaisi ”Herran sanojen kuulemisen nälkä”.

Tekstimme kirjoittaja on Aamos, karjapaimen, joka sai Jumalalta kutsun toimia Israelissa profeettana noin 750 vuotta ennen Kristusta. Israel oli hyljännyt Jumalan Sanan ja kääntynyt epäjumaliensa puoleen. Aamoksen päätehtävänä oli nuhdella heitä ja varoittaa heitä tulevasta tuomiosta, että he katuisivat syntejään ja kääntyisivät jälleen Jumalan puoleen. Tätä tehtävää Aamos hoitaa kirjoittaessaan tekstimme sanat. Hän sanoo israelilaisille, mikä on oleva seuraus, jos Jumalan Sana jatkuvasti hylätään! Se otetaan pois, tulee Herran sanojen kuulemisen nälkä, joka on paljon hirvittävämpi kuin leivän nälkä ja veden jano.

Kuten jo mainitsimme, meitä tahtoo vaivata sama synty kuin vaivasi israelilaisia. Ruokaa on, mutta puuttuu hengellinen ruokahalu. Näiden tekstimme sanojen kautta Jumala tahtoo meitäkin muistuttaa siitä, mikä voi olla seurauksena, jos jatkuvasti hylkäämme hänen Sanaansa. Meitäkin voi kohdata hänen sanojensa kuulemisen nälkä.

Jumala voi toteuttaa tämän uhkauksensa monella tavalla. Voi käydä niin, että Sanan julistaminen ja käyttäminen kerta kaikkiaan

kielletään maassamme, kuten on monissa maissa tapahtunut kautta aikojen. Voi käydä niin, että Sanaa saadaan julistaa, mutta ei löydy oikeita julistajia, sellaisia, jotka julistaisivat lakia ja evankeliumia ja oikein erottaisivat ne toisistaan. Tai voi käydä niin, että ymmärrys otetaan pois. Kun näin käy, silloin on tullut Herran sanojen kuulemisen nälkä.

Kuvatessaan meille kuinka hirvittävä päivä on se, jolloin Herran Sanaa ei enää löydy, profeetta sanoo: ”Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta etelään, he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.” Kun Herran Sana on otettu pois, silloin on ihminen menettänyt kalleimman aarteensa. Hän on menettänyt ainoan

”kasvattajan Kristukseen”, ainoan pelastuksen lähteen ja ainoan Jumalalle kelpaavan elämän ohjeen. Hänellä ei silloin ole mitään, mikä voisi poistaa sydäimestä kuoleman pelkoa ja tuoda sinne todellista rauhaa. Sydämessä on vain levottomuutta ja pelkoa. Sielu etsii rauhaa, mutta rauhaa ei löydy, tai tulee paatuminen ja sielu vaipuu väärään rauhaan. Lopullinen seuraus on iankaikkinen kuolema.

Näin käy, kun Herran Sana otetaan pois, sillä ainoastaan tämän Sanan kautta voi syntisestä tulla Jumalan rakas lapsi ja taivaan perillinen, joka jo täällä ajassa nauttii sydämen ja omantunnon rauhaa. Sana — Raamatun Sana — on se väline, jota Jumala käyttää saattaessansa syntisiä kadotuksen tieltä taivaan tielle ja säilyttäessään heitä tällä taivaan tiellä.

Hän käyttää ensinnäkin lain sanaa. Apostoli Paavali sanoo laista, että se on ”tullut meille kasvattajaksi Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme”. (Gal. 3:23) Hän tarkoittaa, että Kristus, syntisten pelastaja, ei kelpaa ainoallekaan, jos ei laki saa ensin murskata hänessä olevia itsevanhurskauden muureja ja vakuuttaa hänelle, että hän on synneillänsä ansainnut Jumalan iankaikkisen rangaistuksen ja on siis itsessään kadotettu syntinen. Mutta Kristuksen omat tarvitsevat myös lain sanaa. He tarvitsevat sitä vanhan ihmisen Puolesta, sillä tämä heis-

sä oleva vanha ihminen ei tässä elämässä koskaan tule hurskaaksi, vaan pysyy luonteeltaan vihamielisenä Jumalaa kohtaan. Kristityt tarvitsevat lakia myös senkin tähden, että he ovat vanhan ihmisen puolesta taipuvaisia erehtymään niistä teoista, mitä Jumala tahtoo heidän tekevän. Heidän on siis jatkuvasti opittava Jumalan laista, mikä Jumalan tahto heihin nähden on.

Saattaessansa syntisiä taivaan tielle ja säilyttäessään heitä tällä tiellä Jumala myös käyttää evankeliumin sanaa, sillä lain sana ei voi sinänsä pelastaa eikä uskossa säilyttää. Evankeliumin sanasta tulee voima. Kuten apostoli Paavali sanoo: ”Se on Jumalan voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi.” (Room. 1:16) Siitä uskovainen saa myös voiman elää Jumalan tahdon mukaan. Tämä evankeliumin sana, että Jumala on Poikansa Jeesuksen sovintotyön tähden sydämessään antanut koko maailman synnit anteeksi. Tämä sana on synnin hädässä olevalle lääke, joka parantaa. Se tuo syntisen sydämeen varmuuden, että hänen syntivelkansa on täysin maksettu ja että taivaan portit ovat hänelle avatut. Ja kun syntisellä on tämä varmuus eli usko, on hänellä päällänsä Jeesuksen vanhurskaiden puku ja näin ollen hän on taisekelpoinen Jumalan silmissä.

Ottakaamme, ystävät, vaarin näistä profeetta Aamoksen sanoista. Jumala puhuu meillekin niiden kautta. Sananjulistajille hän tahtoo

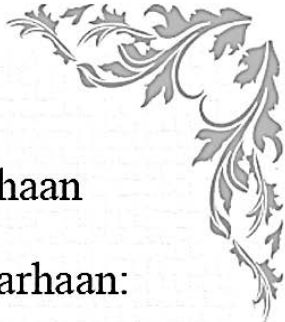
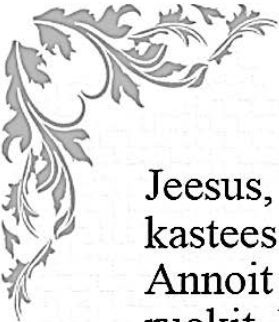
sanoa: Saarnatkaa lakini. Älkää typistäkö sitä, älkääkä lieventäkö sen kirpeyttä. Julistakaa evankeliumia. Älkää poistako siitä sen suloutta. Tehkää näin, ettei teiltä otettaisi pois julistamisen taitoa. Meille kaikille hän tahtoo sanoa: Älkää laiminlyökö Sanan kuulemista. Teillä on vielä tilaisuus kuulla oikeatakin lain ja evankeliumin julistusta. Vielä saatte kuulla Siinain sanoman, joka säilyttää teidät synnin tunnossa niin että evankeliumi teille kelpaa. Ja vielä saatte myös kuulla Siionin sanoman, joka lohduttaa, virvoittaa ja vahvistaa. Mutta jos tahallanne hylkääte Sanani, voi käydä niin, että jo tämän tulevan vuoden aikana teitä kohtaa Herran sanojen kuulemisen nälkä.

Jumala opettakoon meitä kaikkia pitämään hänen Sanansa kuulemista oikeassa arvossa. Herra ei ota Sanaansa pois niiltä, jotka pitävät sitä kalliina ja mielellänsä sitä kuulevat ja tutkivat. Jeesus sanoo: ”Sillä sille jolla on, sille annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on.” (Mk. 3:25). Kun Jeesuksen Sanassa pysymme, voi Pyhä Henki tämän Sanan kautta saada aikaan sen, että rikastumme Jeesuksessa, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, niin ettei meiltä puutu missään armonlahjassa odottaessamme Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.

*Rupert Efraimson
Luterilainen 12/1965*

Jeesus vierailee Martan ja Marian kodissa
Heidän vaeltaessaan hän meni erääseen kylään. Eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. Hänellä oli sisar, nimeltään Maria, joka asettui istumaan Jeesuksen jalkojen juureen ja kuunteli hänen sanaansa. Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa, tuli ja sanoi: "Herra, etkö sinä välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksin palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän auttaisi minua." Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, monista asioista huolehdi ja hätäilet, mutta vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei oteta häneltä pois." (Luuk. 10:38-42)

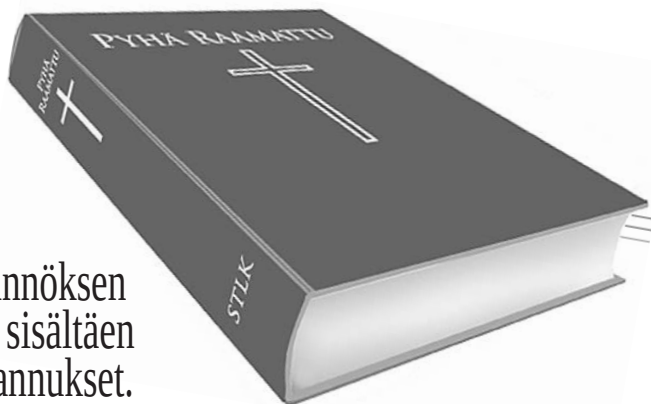

Jeesus, seurakuntas tarhaan
kasteessa mun istutit.
Annoit mulle hoidon parhaan:
ruokit, karsit, kastelit.
Nyt kun alkaa aikuisuus,
suo ett' istuttama puus
hedelmöimään puhkeaisi.
Tuntemustas tuoksuaisi.

Uusi vahva henki anna,
uusi sydän minuun luo.
Vaaroissani vedä, kanna,
Henkes armolahjat suo.
Auta, että lapsenas,
kun nyt nautin autuuttas,
armoasi kiittää voisin:
Kaikkeen hyvään valmis oisin.

G. A. Aho

Raamattukäännöksen hinta on 50,- sisältäen toimituskustannukset.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen kirkko julkaisi 2017 uuden raamatunkäännöksen uskonpuhdistuksen 500-vuotisjuhlassa Lahdessa.

Käännös saattaa Raamatun sujuvalle suomenkielelle kristikunnan ikiaikaista uskoa kunnioittaen. Käännöksen ohjaava periaate on Raamatun kunnioittaminen Jumalan sanana, ja se perustuu mahdollisimman tarkasti alkutekstiin. Tässä käännöksessä Raamattu ymmärretään kokonaisuutena, joka opettaa samaa totuutta ja kaikki kirkastaa Kristusta.

Käännös on Kristus-keskeinen ja tuo esiin syntisen vanhurskautamisen Kristuksen tähden Raamatun pääoppina. Otsikoissa tuodaan näkyviin Kristus-lupauksia jo Vanhassa testamentissa, niin että alusta lähtien lukijalle tulee selväksi Vapahtajan sukulinja, luvattu syntien sovitus ja Messias-usko.

Raamattu on Pyhän Hengen inspiroima Jumalan sana. Tämä periaate on ohjannut käännösprosessin jokaista vaihetta. Raamattu on Jumalan ilmoituksena opillisesti yhtenäinen. Tämän johdosta periaatteena on, ettei mitään kohtaa Raamatussa voi kääntää vastoin opillisia totuuksia, jotka on ilmaistu selvissä raamatunkohdissa.

Käännös on sanatarkempi kuin vuoden 1992 kirkkoraamattu. Käännettävän tekstin ajatus on pyritty välittämään suomen kielelle tinkimättä sen sanavalinnoista, mikäli tämä on ollut ymmärrettävästi mahdollista. Käännös siis välttää sellaista dynaamisuutta, joka etäännyttävä alkutekstistä. Selittävä aines on esipuheissa, väliotsikoissa ja alaviitteissä. Samaan aikaan on kuitenkin vältetty mekaanisuutta, joka ei kuulu kielen luonteeseen, ja myös pyritty sujuvaan suomenkieleen.

Sana ja kuvat yhdessä

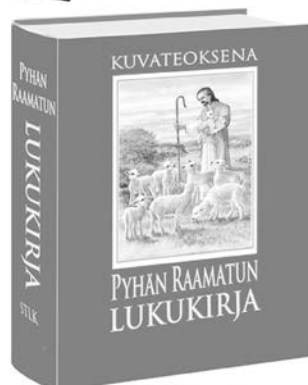
Raamatun Vanhan ja Uuden testamentin teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhaisvaiheisiin. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiaamme vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johduksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina tapahtumina.

Pyhän Raamatun lukukirjan tekstit ovat raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukieliin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälikön maalausta ja piirrosta.

Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään. Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19x25 cm.

PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Tilaukset: <http://www.luterilainen.com/fi/lue/luterilainen>

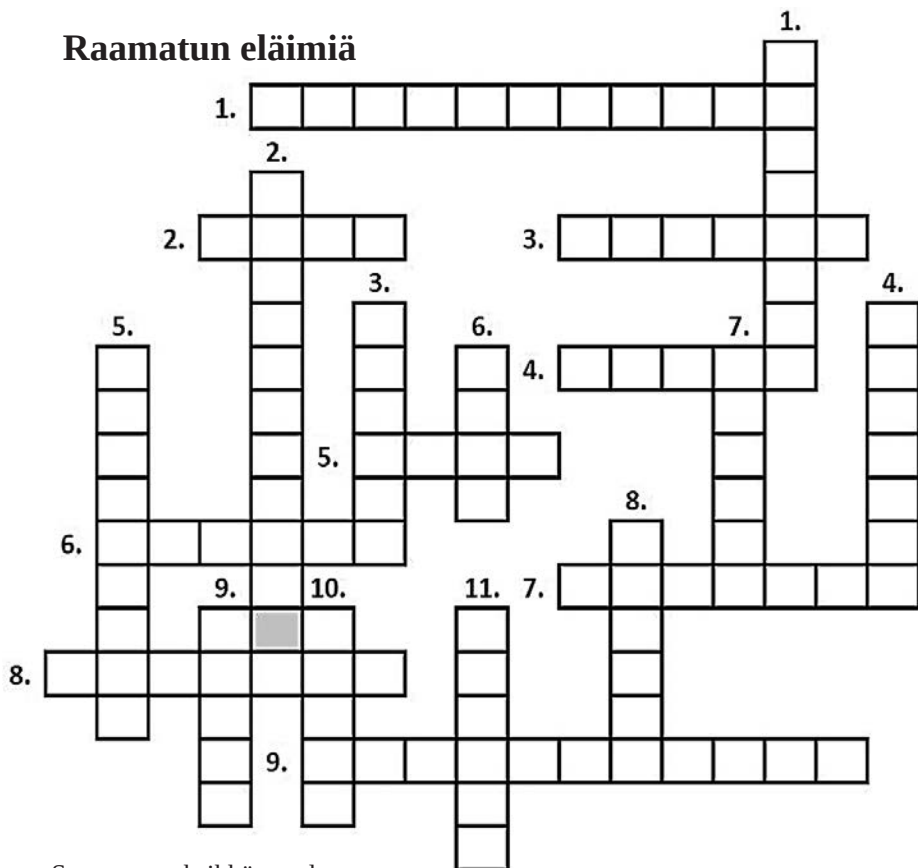
OVH 60 € (sis. postikulut Suomessa), STLK:n tilaisuuksista noudettuna 50€/kpl

Kuka sanoi, kenelle ja missä Raamatun kertomuksessa?

(Suluissa Pyhän Raamatun Lukukirjan sivu, joka kertoo asiasta)

- 1) "Älkää riidelkö matkalla." 1 Moos. 45:24. (s. 90–91)
- 2) "Olemme löytäneet Messiaan" Joh. 1:40–41. (s. 379–380)
- 3) "Kuinka siis tekisin niin suuren vääryyden ja rikkoisin Jumalaa vastaan!" 1 Moos. 39:7–9. (s. 74)
- 4) "Nainen, en tunne häntä." Luuk. 22:55–57. (s. 474)
- 5) "Puhu, Herra, palvelijasi kuulee." 1 Sam. 3:9. (s. 186).
- 6) "Ottakaa minut ja heittäkää minut mereen, niin meri teille tyyn-tyy." Joona 1:5–12. (s. 277)
- 7) "Älä pelkää; usko ainoastaan ja hän paranee." Luuk. 8:49–50. (s. 429)
- 8) "Älkää te pelätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu." Matt. 28:5. (s.488)
- 9) "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä olemme kaikki täällä." Apt. 16:27–28. (s. 529)
- 10) "Hoida häntä, ja mitä sinulta muuta kuluu, sen palatessani sinulle maksan." Luuk. 10:33–35. (s. 453–454)
- 11) "Paastoon kahdesti viikossa ja annan kymmenykset kaikista tuloistani." Luuk. 18:11–12. (s. 456)
- 12) "Käärme petti minut, ja minä söin." 1 Moos. 3:13. (s. 16)
- 13) "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, missä seisot, on pyhää maata." 2 Moos.3:3–5. (s. 100–101)
- 14) "Totisesti tämä oli Jumalan Poika." Matt. 27:54 (s. 484–485)
- 15) "Rabbuuni!" (se on: opettaja) Joh. 20:16. (s. 490–491)
- 16) "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?" Apt. 8:35–36. (s. 514–515)
- 17) "Missä ne yhdeksän ovat?" Luuk. 17:15–17. (s. 410)
- 10) "Katso, tässä on tuli ja polttopuut, mutta missä on lammas polttouhriksi?" 1 Moos. 22:7. (s. 42–43)
- 18) "Tahdon." 1 Moos. 24:55–58. (s. 46)
- 19) "Maksa, minkä olet velkaa." Matt. 18:28. (s. 445–446)
- 20) "Vaikene, ole hiljaa." Mark. 4:35–41.(s. 427)

Raamatun eläimiä

Sanat ovat yksikkömuodossa

Pystyyn:

1. 2. vitsaus
2. Israelin erämaavaelluksen aikana Herra ruokki kansaa näillä linnuilla
3. 3. vitsaus
4. Eivät raadelleet Danielia
5. Nooa päästi tämän arkista, eikä se enää palannut
6. Jeesus ratsasti tällä Jerusalemiin
7. Nämä linnut ruokkivat profeetta Eliaa
8. 4. vitsaus
9. Se liittää poikastensa suojana ja levittää siipensä (5 Moos. 32:11)
10. Toivat liitonarkin takaisin filistealaisilta
11. Viekoitteli Eevan

Vaakaan:

1. 8. vitsaus
2. Tuhlaajapoika paimensi näitä
3. Jeesus löysi tämän eksyneen
4. Lauloi kahdesti
5. Lampaiden pahin vihollinen
6. Rebekka juotti nämä Aabrahamin palvelijan mukana olleet eläimet
7. Jeesusta kutsutaan Jumalan siksi
8. Mordokai ratsasti sillä
9. Sananlasku neuvo: Mene, laiska, sen luo

Herra on lähellä

Herra on lähellä. Älkää mistään murehtiko. Ellei Jumalaa olisi, pitäisi sinun syystä pelkäämään pahaa. Mutta Jumala ei ainoastaan ole olemassa, vaan hän on lähellä. Hän ei ole sinua unohtava eikä hylkäävä; anna hänen vain huolehtia siitä, kuinka hän sinua elättää ja suojelee. Jos hän on antanut sinulle Kristuksen, sen iankaikkisen hyvän, eikö hän antaisi sinulle ruumiinkin tarpeita? Hänellä on paljon enemmän kuin sinulta voidaan ottaa; sinulla on myös nyt jo enemmän kuin koko maailman aarteet, kun sinulla on Kristus. Anna siis kenen tahansa tehdä sinulle vääryyttä ja vahinkoa, sinulla on kyllin, etkä sinä ennen nälkään etkä viluun kuole, kuin sinulta on riistetty Jumalasi, joka sinusta murheen pitää. Mutta kuka riistää hänen sinulta, ellet itse häntä hylkää? Meillä ei siis ole mitään murehtimisen syytä, kun Isänämme ja hoitajanamme on hän, jonka kädessä ovat kaikki nekin, jotka tahtovat meitä vahingoittaa, kaikkine omaisuuksineen. Ahkeroikaamme siis sitä, ettemme ensinkään murehtisi, vaan olisimme iloiset Jumalassa, kun kerran olemme varmat siitä, että meillä on kyllin sekä sielun että ruumiin puolesta, ja varsinkin siitä, että meillä on armollinen Jumala. Ne, joille ei tätä ole, syystäkin murehtikoot.

Martti Luther.

(Fil. 4:5,6)

Tervetuloa kuuntelemaan nauhajumalanpalveluksia!

12.7.2020 Nauhajumalanpalvelus.	Ps. 139:1-1	VH
5.7. Mitä Jumala meiltä vaatii,	Miika 6:8.	MS
28.6. Herra itse pitää meistä huolen	Hes. 34:11–16	MS
21.6. Nykyajan Johannes Kastaja	Luuk. 1:5-17	VH
14.6. Evankeliumi, Jumalan suuri lahja	Room. 1:16–17	MS
7.6. Jumalan Kolmiykeys, suuri, ilmoitettu salaisuus,	Joh. 3:1–15	MS
31.5. Jeesus lupaa Pyhän Hengen	Joh. 14:23–31	MS
10.5. Vähän aikaa	Joh. 16:16-23	MS
3.5. Kun olet voimaton, Jumala on voimallinen	Jes. 40:25-31	VH
26.4. Rakastatko sinä minua?	Joh. 21:15-19	VH
19.4. Ilman Jeesusta emme saa aikaan mitään	Joh. 21:1-14	VH
12.4. Naiset kuulivat ilosanoman	Mark. 16:1-8.	MS
5.4. Palmusunnuntain psalmi	Ps. 111	MS
Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan	Jes. 55:6.	RE
Kanaanilaisen naisen usko	Matt. 15:21-28	RE

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Jumalanpalvelus- ja hartaustoiminta jatkuu vi-
reänä verkkosivujemme kautta. Valittavana on
kaikille avoimia kokonaisia jumalanpalveluksia
virsineen ja rukouksineen, kuunneltavia harta-
uksia ja opetuksia sekä lapsille värikkäitä pyhäkoulukertomuksia.

Toimintatiedot:

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *Luku-
jumalanpalvelus* 9.8. ja 23.8. klo 11.
Nauhajumalanpalvelukset: www.luterilainen.com, Seurakunnan vuo-
sikokous 30.8.2020 klo 12.00

Jyväskylä, Jyväskylän kaupun-
ginkirjasto, Vapaudenkatu 39-41,
Jumalanpalvelus La 22.8. klo 14.

Hämeenlinna: Birger jaarlin katu
22, jumalanpalvelus, HPE su 23.8.
klo 15.

Kontiolahti: *Jumalanpalvelus*
(HPE) su 16.8. klo 16.30

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus*, HPE,
to 20.8. klo 14.

Seinäjoki: *Jumalanpalvelus*, HPE,
su 2.8. ja la 22.8. klo 16.

Siitama 33, Orivesi, *Jumalan-
palvelukset* sunnuntaisin klo 11.00
4.10, 2020 saakka. HPE joka kuu-

kauden 2. ja 4. su. **Aikuistenleiri**
to 23.7. klo 17.00 – su 26.7, **Kirk-
kokunnankokous 26.7.** alkaen
ehtoollisjumalanpalveluksella klo
11.00.

Tampere, kesäaika = katso Siit-
tamajan toimintaa. Marttala, Hä-
meenpuisto 39 A, *Jumalanpal-
velustoiminta* jatkuu kesätaun
jälkeen 4.10.2020.

Turku, Hurtinkatu 12 C 13 - Niemi-
nen, *Jumalanpalvelus* (HPE) Su 16.8.
klo 15

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus*, HPE,
pe 21.8. klo 14.30.

Vaasa, Kauppapuistikko 37: *Ju-
malanpalvelus*, HPE, su 2.8. ja la
22.8. klo 11.

Muut paikkakunnat: Kysy tilai-
suuksista pastori Kimmo Närhiltä

Jumalanpalveluksia

<http://www.luterilainen.com>

- valitse valikosta KUUNTELE ->
Nauhajumalanpalvelukset.

KUUNTELE-valikon alta löy-
tyvät myös muut kuunneltavat
aineistomme.

Lasten aineistolle on osoite:
www.pyhäkoulu.fi.

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3

A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

www.luterilainen.com

www.pyhäkoulu.fi

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisälllys:

Sinä koston Jumala, Herra, ilmesty kirkkaudessa, Martti Luther.....	134
Mitkä ovat Kristuksen kirkon tuntomerkit?.....	135
Luther ja evankeliumi 2.	136
Risti seuraa totuuden julistamista, MS.....	139
"Sinä tutkit minua ja tunnet minut", VH.....	143
Runo: Vain vähän aikaa, GAA.....	148
Herra itse pitää meistä huolen, MS.....	149
Ruoki minun lampaitani, RE.....	153
Lukijan toive.....	156
Antaako Jumala meille saalista? MS.....	157
Herran sanojen kuulemisen nälkä, RE.....	161
Luuk. 10; 38-42.....	164
Runo, GAA.....	165
Ilmoituksia.....	166-167
Kuka sanoi, kenelle ja missä Raamatun kertomuksessa? EV.....	168
Raamatun eläimiä-ristikko, EV.....	169
Herra on lähellä, Martti Luther.....	170
Toimintatietoja.....	170-171
Kansi: "Se on Herra" , Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2020: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 4 euroa

Viestipaino, Tampere